

**Резултати от проведения изпит за заемане на  
длъжността „съдебен помощник“ във Върховния  
административен съд, проведен на 20.10.2023 г.**

| <b>№ на<br/>голям<br/>плик</b> | <b>Кандидат</b>           | <b>Оценка</b> |
|--------------------------------|---------------------------|---------------|
| 1.                             | Василена Ганчева          | 4,33          |
| 2.                             | Недялка Ганева            | 4,00          |
| 3.                             | Соня Грънчарова           | 5,00          |
| 4.                             | Стефани Ранджева-Ангелова | 4,17          |
| 5.                             | Мая Цончева               | 4,83          |
| 6.                             | Цветомир Ценков           | 4,50          |
| 7.                             | Петър Якович              | 5,67          |
| 8.                             | Зоя Иванова               | 5,50          |
| 9.                             | Наско Малинов             | 5,00          |
| 10.                            | Иван Павлов               | 4,83          |
| 11.                            | Габриела Генчева          | 5,83          |
| 12.                            | Надя Петрова              | 5,00          |
| 13.                            | Деница Димитрова          | 5,33          |
| 14.                            | Ангел Янков               | 3,33          |
| 15.                            | Борис Алексиев            | 3,33          |
| 16.                            | Георги Граматиков         | 4,33          |
| 17.                            | Тодор Тодоров             | 6,00          |
| 18.                            | Ваня Панова               | 5,00          |
| 19.                            | Стефан Янков              | 5,00          |
| 20.                            | Памела Дженова            | 3,17          |

|     |                    |      |
|-----|--------------------|------|
| 21. | Добринка Братанова | 4,33 |
| 22. | Ангел Йорданов     | 4,83 |
| 23. | Християн Маринов   | 4,00 |
| 24. | Лилия Николова     | 5,50 |
| 25. | Георги Самаров     | 5,00 |
| 26. | Матей Тодоров      | 5,83 |
| 27. | Белла Стоименова   | 6,00 |
| 28. | Владимир Стефанов  | 3,83 |
| 29. | Полин Гълъбова     | 4,17 |
| 30. | Катрин Ангелова    | 4,50 |
| 31. | Мария Николова     | 4,00 |
| 32. | Гергана Младенова  | 4,67 |
| 33. | Силвия Свиленова   | 3,83 |
| 34. | Ивелина Начева     | 6,00 |
| 35. | Ния Соларова       | 4,00 |
| 36. | Николай Диамандиев | 6,00 |
| 37. | Моника Колаксьзова | 5,83 |
| 38. | Десислава Стоянова | 4,50 |
| 39. | Златина Данчева    | 6,00 |

### КАЗУС № 3

На 12.02.2002 г. Общински съвет Сливен, с Решение № 569 е приел Наредба за управление на общинските пътища в община Сливен. През 2018 г., с предложение с Вх. № 111111/21.04.2018 г., кметът на общината предложил проект за изменение на чл. 66, чл. 67 и чл. 68 от Наредба за управление на общинските пътища в Община Сливен, както и допълването ѝ с чл. 68а. Предложените изменения на разпоредбите на чл. 66, чл. 67 и чл. 68 от Наредбата възпроизвеждали буквално съдържанието на административнонаказателните разпоредби на чл. 52, чл. 53 и чл. 54 от Закона за пътищата. Предложеният за допълване чл. 68а, предвиждащ наказание за всяко лице, което допусне извършването на нарушенията визирани в чл. 52, чл. 53 и чл. 54 от Закона за пътищата и чл. 66, чл. 67 и чл. 68 от Наредбата, регламентирал неуреден в Закона за пътищата въпрос. В мотивите към предложението било посочено, че според чл. 23 от Закона за пътищата правомощията на кметовете по управлението на общинските пътища се определят с наредба на общинския съвет, а упражняването на това правомощие в конкретния случай се налагало по повод на постъпил протест от прокуратурата срещу текстове от наредбата, която е приета през 2002 г., което налагало нейната актуализация с цел привеждането ѝ в съответствие с действащото законодателство - Закона за пътищата. По отношение на допълването на Наредбата с чл. 68а било посочено, че неговото приемане е необходимо, за да може освен лицата, които извършват нарушенията визирани в чл. 66, чл. 67 и чл. 68 от Наредбата, да бъдат санкционирани и всички граждани, които допускат извършването на тези нарушения, което било и в духа на Закона за пътищата.

Проектът, заедно с мотивите, бил публикуван на интернет страницата на общината на 18.08.2018 г. Проектът бил обсъден в

постоянните комисии на Общинския съвет, като бил приет с Решение № 394/26.10.2018 г. по протокол № 41/26.10.2018 г. от заседание на Общински съвет Сливен. От всички 41 общински съветници, в началото на заседанието присъствали 38 общински съветници. В процеса на работата се били присъединили и останалите общински съветници. Решението било прието след поименно гласуване, с 33 гласа "за" от присъстващите в залата 38 общински съветници, при 5 гласа "въздържал се" и „0“ – „против“. След приемането ѝ Наредбата и нейните изменения и допълнения били публикувани на интернет страницата на общината.

На 1.03.2019 г. прокурор от Окръжна прокуратура Сливен подал протест до съда срещу чл. 66, чл. 67 и чл. 68а от Наредбата с искане за отмяната им. В протеста били изложени мотиви, че чл. 66 и чл. 67 възпроизвеждат и са еднакви по съдържание с разпоредби от по-висок по степен нормативен акт - Законът за пътищата и е недопустимо с местната наредба да се уреждат вече уредени обществени отношения в по-висок по степен нормативен акт. По отношение на чл. 68а било посочено, че Общински съвет Сливен не разполага с правомощие да приеме подобен текст.

Общински съвет Сливен депозирал в съда становище за неоснователност на протеста. По отношение на чл. 66, чл. 67 и чл. 68, било посочено, че законодателят не е предвидил ограничение с подзаконов нормативен акт да се дублират вече уредени с по-висок по степен нормативен акт обществени отношения, поради което предвид пълното съответствие на чл. 66, чл. 67 и чл. 68 със закона, жалбата следва да бъде отхвърлена. По отношение на твърденията за нищожност на чл. 68а било посочено, че съгласно чл. 23 от Закона за пътищата правомощията на кметовете по управлението на общинските пътища се определят с наредба

на общинския съвет, поради което ОС Сливен е компетентен да приеме оспорената разпоредба.

Съдът приел, че предмет на съдебното производство е Решение № 394/26.10.2018 г. по протокол № 41/26.10.2018 г. от заседание на Общински съвет Сливен, с което са изменени чл. 66, чл. 67 и чл. 68 от Наредба за управление на общинските пътища в Община Сливен, и е приет нов чл. 68а.

С решение от 27.12.2019 г., съдът отменил Решение № 394/26.10.2018 г. по протокол № 41/26.10.2018 г. от заседание на Общински съвет Сливен и осъдил Община Сливен да заплати на Окръжна прокуратура Сливен 20 лв. разноски в производството.

Председателят на общинския съвет Сливен подал касационна жалба в срок срещу постановеното решение от 08.01.2020 г. В касационната жалба не било изрично отразено, че последната се подава от името на общинския съвет, поради което първоинстанционният съд приел, че касационната жалба е подадена не от Общинския съвет, а от председателя на Общинския съвет, който обаче не е бил страна в производството по делото. С оглед на това обстоятелство, първоинстанционният съд с определение от 10.01.2020 г. оставил без разглеждане касационната жалба на председателя на общинския съвет.

Срещу така постановеното определение от 10.01.2020 г., постъпила в срок частна жалба от председателя на общинския съвет, в която изрично било посочено, че касационната жалба се подават в изпълнение на правомощията на председателя на общинския съвет да представлява съвета пред външни лица и организации, поради което следва да бъде счетена за подадена от Общинския съвет.

**1. Кой е компетентният съд да разгледа протеста на прокурора от  
Окръжна прокуратура Сливен?**

*Компетентен да се произнесе по жалбата е Административен съд Сливен, в тричленен състав.*

*Съгласно чл. 191 от АПК подзаконовите нормативни актове се оспорват пред съответния съд, който разглежда делото в състав от трима съдии.*

*Правилата за родовата и местната подсъдност са уредени съответно в чл. 132 и чл. 133 от АПК.*

*В конкретния случай, спорът не попада в изключителната компетентност на ВАС по чл. 132, ал. 2 от АПК, (подзаконовите нормативни актове на общинските съвети изрично са изключени по т.1), поради което родово компетентен е административен съд.*

*По отношение на местната подсъдност:*

*Съгласно чл. 133, ал. 2 от АПК когато посочените в акта адресати са повече от един и са с различен постоянен адрес или седалище, но в рамките на един съдебен район, делата по ал. 1 се разглеждат от административния съд в района на териториалната структура на администрацията на органа, издал акта. Във всички останали случаи делата се разглеждат от административния съд, в района на който е седалището на органа.*

*Предмет на оспорване в случая е подзаконов нормативен акт, което навежда на извода, че адресати на акта са неограничен брой лица, които могат да бъдат засегнати от неговото действие по различно време и могат да бъдат с постоянни адреси в различни съдебни райони. Ето защо разпоредбата на чл. 133, ал. 1 от АПК е неприменима, а е применима ал. 2*

на тази законова разпоредба, като местната подсъдност ще бъде определена по седалището на органа.

## **2. Правилно ли е определен предметът на съдебното производство?**

*Предметът на съдебното производство е определен неправилно.*

*В производството по раздел III на АПК „Оспорване на подзаконови нормативни актове“, включително решение на общински съвет, с което се приема подзаконов нормативен акт, предмет на делото пред компетентния съд е подзаконовият нормативен акт.*

*Всеки един административен акт е единство на форма и съдържание, които са неразделни един от друг и нямат собствено, самостоятелно съществуване. Ако вземем за пример едно властническо волеизявление на едноличен административен орган - заповед, или на колективен административен орган - решение, с което се вменяват задължения или се ограничават права и по този начин се навлиза в правната сфера на едно лице, т. е. един индивидуален административен акт, на оспорване пред съда безспорно ще подлежи властническото волеизявление, което може да съдържа конкретни забрани или задължения за действия, а не и самата форма, в която са изразени тези забрани или задължения, освен ако формата не е по закон задължителна. В това съдебно производство обаче ще бъде проверена не само материалната законосъобразност на постановените задължения или ограничения, които в крайна сметка касаят адресата на акта и навлизат в правната му сфера, но така също и процесуалната законосъобразност на постановения акт - компетентността на органа, сроковете, в които е постановен, и други специални изисквания на процесуалния закон, както и формата, ако тя по*

закон е предписана. Тази проверка обаче е обща, тя е неразделно свързана и не може да се отдели една от друга. Ако се установи процесуална незаконосъобразност при постановяването на акта или неспазване на формата, ако тя е била по закон задължителна, то ще бъдат отменени и властническите волеизявления, които съдържат разпореждания, дадени с него, както и обратно - ако се установи материална незаконосъобразност на тези разпореждания, ще се отмени и актът като форма, нищо че е спазена процедурата по неговото издаване и е постановен във формата, която законът предписва, защото формата и съдържанието на акта са едно цяло. Нарушаването им е предвидено като самостоятелни основания за оспорване в чл. 146 от АПК.

Не по-различно стои и въпросът с подзаконовите нормативни актове, които приемат колективните административни органи в това число и общинските съвети.. В изпълнение на своята нормотворческа компетентност тези органи приемат правни норми - правила за поведение по отношение на неограничен брой правни субекти и неограничени във времето, които могат да засегнат правните интереси на адресатите си. Тези подзаконови нормативни актове, както и индивидуалните административни актове, подлежат на оспорване пред съда и по отношение на тях се извършва същата проверка - за материалната и процесуалната им законосъобразност и за формата им, т. е. и в това производство тази проверка е взаимосвързана и не може да се раздели. И в това производство, ако съдът установи материална незаконосъобразност на приетите подзаконови правни норми, т. е. противоречието им с правните норми на по-горестоящи нормативни актове, ще отмени както приетата наредба, т. е. правилата за поведение, така и формата, с която те са приети -, решението на общинския съвет, независимо дали те са приети от компетентен орган и са спазени процесуалните изисквания по приемането им. И обратно - ако съдът констатира, че при приемането на

административния акт - решението на общинския съвет, не са спазени всички процесуални норми, но приетите правила за поведение, правните норми, са в съответствие с правните норми от по-горестоящ нормативен акт, той ще отмени както тези законосъобразни норми, така и акта, с който са приети – решението на общинския съвет, тъй като то няма самостоятелно съществуване. Решението е само форма, външна страна, която гарантира законосъобразност, но не говори за вътрешното същинско съдържание, права и задължения, произтичащи от волеизявлението.

В този смисъл т. 2 от Тълкувателно решение № 3 от 25.07.2023 г. на ОССК на ВАС по ТД № 5/2022.

### **3. Основателна ли е частната жалба срещу определението от 10.01.2020 г.?**

Частната жалба е основателна.

Безспорно председателят на общинския съвет разполага със самостоятелни правомощия, но наред с това той разполага и с правомощие да представлява общинския съвет пред съда.

Видно от данните по казуса, в касационната жалба в действителност не е било изрично отразено, че последната се подава от името на общинския съвет, но задължение на съда е да установи недвусмислено волята на жалбоподателя.

Неяснотата дали касационната жалба е подадена от председателя на общинския съвет или от общинския съвет, чрез неговия председател, е пряко свързана с недвусмисленото установяване на правния субект, който сезира съда с оспорване на първоинстанционния съдебен акт

*Тази неяснота, без съмнение, прави жалбата нередовна и задължава сезирания съд да даде възможност на подателя на жалбата да отстрани тази нередовност.*

*Само при редовно процесуално действие може да се извърши преценка за неговата допустимост, тъй като между двете понятия е налице взаимна връзка.*

*В настоящият случай жалбата е неясна в титулната ѝ част относно действителния ѝ подател и този недостатък налага привеждането ѝ в съответствие с изискването за редовност по чл. 212, ал. 1, т. 2 АПК. Формалната неточност при изписване на титулната част на касационната жалба не може да има за последица толкова тежка санкция като отказ от правосъдие.*

*В тази връзка първоинстанционният съд е бил длъжен да даде указания на председателя на общинския съвет, който да уточни дали подава жалбата от свое име или от името на общинския съвет.*

*Като не е сторил това, първоинстанционният съд е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено.*

*В тази връзка Тълкувателно решение № 1 от 21.01.2022 г. по ТД № 4 от 2019 на ОССК на ВАС*

- 4. Законосъобразна ли е разпоредбата на чл. 68а от Наредбата, предвиждаща наказание за всяко лице, което допусне извършването на нарушенията по чл. 52, чл. 53 и чл. 54 от Закона за пътищата?**

*С разпоредба на чл. 68а от Наредбата за управление на общинските пътища в Община Сливен е предвидено наказание за лицето, което допусне извършването на нарушения по чл. 52, чл. 53 и чл. 54 от Закона за пътищата, а видно от данните по казуса в самия закон наказание за допустителство не е регламентирано.*

*Съгласно чл. 10 от ЗАНН, допустителството се наказва само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. Независимо от уреденото в чл. 2, ал. 3 от ЗАНН правомощие на общинските съвети при издаване на наредби да определят съставите на административните нарушения и съответстващите на тях наказания, предвидени в ЗМСМА, разпоредбата на чл. 10 от ЗАНН следва да се тълкува стеснително. След като законът предвижда изрично при административните нарушения допустителите да се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ, не може допустителството да бъде уредено в наредба на общинския съвет.*

*Регламентиране на допустителството като наказуемо деяние въз основа на наредба, уреждаща обществени отношения в същата правна област и в защита на същия интерес, както в законите, е в противоречие с принципите на съгласуваност, пропорционалност и обоснованост.*

**Казусът е разработен въз основа на Решение № 16039 от 31.12.2020 г. по адм. д. № 4401/2020 г., на ВАС**